Жозе-Марі Ередіа

Втеча кентаврів

Перекладач: М.Москаленко

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Щодуху мчать, п'яні від злочину й розбою,
Вони до захистку, що в хащах горових.
Побитих жахом, смерть наздоганяє їх,
Вчувають дух вони левиний за собою.

Крізь нетрі линучи нестямною юрбою,
Розчавлюють і гідр, і плазунів прудких.
Вже зводиться Олімп у висях зоревих,
Вже Осса й Пеліон встають страховиною.

Зненацька хтось із них застигне мимохіть,
І дибки здійметься, і гляне, й знов біжить,
Наздоганяючи безумне табунище.

Під повним місяцем сліпучим бачив він,
Як тінь Гераклова лягає ближче й ближче —
Страхіттям навісним — за ними навздогін.